



Počas jesenného zájazdu nitrianske sestry navštívili aj Výbornú.

POZNAŤ PRÍBEH vlastnej cirkvi

Nitrianske Spoločenstvo evanjelických žien žilo mnoho rokov pekným, pravidelným životom. Sestry sa stretali každý prvý štvrtok v mesiaci, aby mali svoju pobožnosť, zaujímavý tematický program a zdieľajúce sa spoločenstvo. V cirkevnom zbore vykonávali jednoduchú dobrovoľnú diakoniou. Navštevovali tých, ktorí boli práve nemocní či pre vek nemohli prichádzať do chrámového spoločenstva. Ochotne pomáhali pri organizovaní zborových a iných podujatí, hostili návštevy. Radi cestovali na seniorálne i celocirkevné podujatia. Robili zbierky pre tých, ktorí to potrebujú, navzájom sa povzbudzovali a priateľili.

IVAN ELKO

GENERAČNÁ VÝMENA

V posledných dvoch rokoch sledujeme, že v spoločenstve prebieha generačná výmena. Sestry, ktoré boli ešte nedávno prirodzenými vodkyňami spoločenstva, buď zomreli (Anna Valášková), alebo nevládzu pre chorobu a pokročilý vek (Zuzana Máhriková, Gizela Rožková). Mnohým pribudli roky a s nimi rozličné starosti, ubudlo síl a sviežosti. Sestry i tak túžia byť spolu, túžia po príchode mladších žien do spoločenstva a príleve novej miazgy. Stále sú vďačné za každú príležitosť stretnúť sa.

To, čo však zostáva nezmenené i napriek zmenám, je ich tradičný Jesenný zájazd. Uskutočnil sa už dvanásťkrát. Sestry i niekoľko bratov vycestujú zakaždým do iného regiónu. Počas dvoch víkendových dní sa zoznamujú s prítomnosťou našich cirkevných zborov. Sledujú tiež témy, ktoré sa týkajú významných miest, udalostí a osobností, viažucich sa k dejinám našej cirkvi a národa. Motívom cestovania týchto pútnikov nie je ani tak bohumilé trávenie voľného času. Je to skôr presvedčenie, že poznať príbeh vlastnej cirkvi, život iných bratov a sestier, je dôležitým usmernením a povzbudením do vlastného života a služ-

by. Je dobré občas zmeniť perspektívu, sledovať a učiť sa od iných. A potom vidieť život vlastného spoločenstva i svoj vlastný život po novom. S takouto nádejou sa púšťame na každú novú cestu.

CESTA S POSOLSTVOM

Cestujúci si môžu dopredu prečítať študijný materiál, ktorý sa viaže k hlavným témam zájazdu. Človek takto z autobusu vystúpi aspoň trochu pripravený na to, čo bude vidieť a počuť. Všade tam, kam prichádzame, prinášame i malé posolstvo o našom cirkevnom zbore, o činnosti spoločenstva žien a naše propagačné materiály a tlačoviny. Myslíme na to, aby sme neprichádzali iba ako sebou zaujatí rozmarní výletníci, ale aby sme si uvedomili, že ideme k svojim a zanechali po sebe dobrý dojem. Ľudia, ktorí nás čakajú, nám musia obetovať svoj čas a námahu, neraz prichystajú i malé občerstvenie, či musia vyriešiť nejaké naše potreby. Vždy sa stretáme s láskavosťou, priateľstvom a pohostinnosťou.

Vzniknú i kontakty, priateľstvá. Milý úsmev, dobré slovo, disciplinovanosť i príspevok do pokladničky na oferu by pre nás mali byť samozrejším prejavom vďačnosti a solidarity s údelom domácich.



Popradské ženy sa podelili o skúsenosti z diakonie.

Za dvanásť rokov putovania máme množstvo zážitkov, dojmov a skúseností. Dostali sme sa na mnohé miesta, kde človeku nenapadne ísť schválne a videli sme veci, ktoré človek nevidí, ak sa za nimi nevyberie iba kvôli nim. Len povedzte: Ako dobre poznáte Chorvátsko a ako slnečné hodiny na kopci nad drienčanskou farou, fresky v Kyjaticiach, Turičkach či Rimavskej Bani, hviezdoslavovskú krstiteľnicu v Leštínach, Hurbanov hrob v Hlbokom? A zakaždým vidíme i niečo, čo už nie je iba predmetom čisto náboženského, cirkevného záujmu, ale čo tvorí univerzálny rámec nášho bežného života: zlú demografiu, neprítomnosť mladých ľudí v regiónoch, vyľudňujúci sa vidiek, migráciu za vzdelaním a za prácou bez perspektívy návratu domov, vysokú nezamestnanosť, závažnosť rómskej problematiky, kultúrne pamiatky, ktoré nie sú v dobrom stave. Toto všetko dopadá i na cirkev a prináša výzvy, aké tu ešte neboli.

JESENNÝ ZÁJAZD S POZNANÍM HISTÓRIE

Minulý rok nás Jesenný zájazd viedol na Spiš, do Tatranského seniorátu. Zaujímali nás štyri témy: Historické okolnosti synody v Spišskom Podhradí, osud nemeckých evanjelikov na Spiši po 2. svetovej vojne, príbeh generácie evanjelikov doby artikulárnych chrámov a, samozrejme, súčasnosť evanjelikov v Tatranskom senioráte. Počas dvoch dní sme

postupne navštívili Spišské Podhradie, Slovenskú Ves, Výbornú, Kežmarok, Poprad, Spišskú Sobotu, Svit a Nový Smokovec. Na troch z týchto miest sme položili pamätňu a povedali i vypočuli mnoho dôležitého k témam zájazdu.

Za všetky bohaté dojmy a skúsenosti z týchto miest spomeňme aspoň dve. V Spišskom Podhradí a vo Výbornej sme si uvedomili, čo znamenal zánik nemeckého evanjelictva na Spiši po 2. svetovej vojne. Kedysi početné a sebavedomé nemecké zbory v priebehu krátkeho času najprv dobrovoľným odchodom a potom vysídlením na základe Benešových dekrétov stratili poväčšine všetkých svojich členov. Zároveň tento región stratil obyvateľstvo, ktoré ho kultivovalo po sedem storočí a následne utrpel nevyhnutnú civilizačnú devastáciu. Po nemeckých evanjelikoch nám dodnes zostalo 15 takzvaných „opustených kostolov“. Sú v rozličnom stave, od nedávno pekne opraveného kostola na artikulárnom mieste v Toporci až po smutnú ruinu v Lomničke. Či ten v Mlynici, v ktorom je zriadené múzeum starých automobilov. S týmito faktami sme sa aj my na vlastné oči zoznámili iba po prvýkrát, no k údelu tunajších evanjelikov patria neodmysliteľne.

Druhý dojem sa viaže na svedectvo sestier, ktoré reprezentovali Spoločenstvo evanjelických žien v Poprade. Pre naše sestry bolo inšpiratívne počuť, ako sa popradské sestry zapájajú do cirkevnozborového života a ako pulzuje ich spoločenstvo. Najviac nás zaujala informácia o činnosti ich zborovej diakonie. Sestry v nej pracujú dobrovoľne. Okrem iného vo dvojiciach vykonávajú návštevnú službu a jednoduché úkony praktickej pomoci a duchovného zaopatrovania seniorov v domácnostiach. Robia to systematicky a neúnavne, čo je hodné obdivu. Uvedomujeme si, že toto isté sme počuli i o sestrách v Kežmarku. Takéto niečo, samozrejme, nejde vynútiť, je to ovocím živej viery človeka, ktorý sa rozhodne nebyť tu iba sám pre seba, ale aj pre iných. V časoch, keď si zvykáme skôr na smutné správy, je počuť o tomto balzame na dušu.

Áno, na Spiši sme videli mnoho rôznej núdze, ktorej evanjelici musia čeliť. Milosťou je ale to, že táto núdza býva vždy vyvážená výbornými, povzbudivými vecami, ktoré sa dejú v mnohých zboroch. Pod Tatrami sme stretli skvelých ľudí, ktorí milujú Pána Ježiša a svoju cirkev. Statočne slúžia tam, kde ich On postavil, za takých okolností, aké priniesol často nemilosrdný beh sveta. Keď sme si teraz v zime s našimi sestrami premietali obrázky z Jesenného zájazdu na Spiš, keď sme o všetkom znova rozprávali a spomínali, prežívali sme vďačnosť za každú jednu skúsenosť, ktorú sme medzi svojimi na Spiši zažili.

Foto: Katarína Marečková

PODPORTE NITRIANSKU ZBOROVÚ DIAKONIU

2% z daní pre Občianske združenie Pavla Valáška

Sme ustanovenej pri Cirkevnom zbore ECAV v Nitre na podporovanie služby zborovej diakonie

Názov: Občianske združenie Pavla Valáška IČO: 42048991

Adresa: Sládkovičova 12, 949 01 Nitra Právna forma: Občianske združenie

číslo účtu: 4005095481/7500

Informácie: www.ecavn.sk, ecav.nitra@stonline.sk, 0903/255197 (farár Ivan Elko)

ĎAKUJEME